

forelagt i Folkethinget efter den foreskrevne Form, vilde jeg ansee det for uindvædig. Regeringen er paa ingen Maade bunden, hvad enten den omtalte Tilsporing staaer der eller ei; den kan forelægge Loven i dette Thing og maa der søge Tillægsbevilling; og den kan forelægge den i det andet Thing og behøver der ingen Tillægsbevilling. Jeg vilde aldrig tage i Betænkning, naar Talen var om et omfattende Rønningsarbejde og en hensigtsmæssig Forde- ling af Kræfterne fordrede det, at forelægge det i Landstinget, men vel vidende, at jeg derved ikke havde faaet den grundlovmæssige Bemyndigelse til Udbetalingen — den vilde jeg ikke anerkjende at have faaet derved. Jeg skal bemærke, at i den første Finantslov, som blev forelagt Rigsdagen, var hele Rønningsloven om Amtsforvalterne indeholdt; det var det første Stadium, at Rønningslovene stode i selve Fi- nantsloven. Dernæst bleve de tagne ud af den og man gik over til den anden Yderlighed, at betragte dem som simple Love, der medførte Bemyndigelse til Udbetaling ogsaa for det kom- mende Finantsaar, uden Videre, og som lige- saagodt kunde forelægges i dette Thing som i det andet. Det var det andet Trin og det er saaledes gennem Modsetninger, at denne Sag har bevæget sig. Jeg troer, at man kommer til den rigtige Afgjorelse af Sagen ved at fast- holde det aldeles Særlige, der er ved Finantsloven; at det skulde udøve nogen Indflydelse paa Ar- bejdets Fordeling mellem Thingene, kan jeg paa ingen Maade anerkjende. Det være mig tilladt at tilføie, at vor Tid er rig paa Con- flicter, og det forekommer mig, at den nær- værende Sag ikke er af den Natur, at den bør forøge dem.

Madvig: Derfor det bebudede En- dringsforslag fremkommer, vil jeg stemme derfor, ikke fordi jeg anseer Paragraphen, som den nu staaer i Loven, for en saadan, der vilde kunne ud- øve nogen directe skadelig Indflydelse paa Lands- thingets Rettigheder, der staae aldeles klare og uberørte deraf, just efter den ærede Mini- sters Udtalelse; men jeg vil stemme for En- dringsforslaget, fordi jeg troer, at Vedtagelsen af denne Paragraph og andre lignende kunde efterhaanden føre Regeringen ind paa en Praxis,

der, om end Landstingets Rettigheder og Stil- ling staae klart, vilde kunne indvirke skadeligt og forvirrende ved enhver Indstilling om, hvad der trods denne Reservation skulde være det Rigtige. I den theoretiske Betragtning kan jeg i det Hele være fuldstændig enig med den ærede Minister; han har ganske rigtig sondret imellem Finantsloven som Anviisningen paa de enkelte Aars Indtægter og Udgifter og de Love, hvorved der stiftes directe eller indirecte Forpligtelser til Udgifter for Staten. Det er ganske vist, at naar der ved en Rønningslov er stiftet en Forpligtelse for Staten til at afholde Rønninger, saa maa der ikke destomindre hvert Aar igjennem Finantsloven begjæres Anviisning paa de Summer, der behøves for at tilfreds- stille dette Krav. Det ligger paa en Maade i Sagens Natur, at den lovgivende Magt ikke kan nægte denne Anviisning, hvor der er en tidligere Lovforpligtelse, ligesom ogsaa en Gjælds- forpligtelse til Statens Creditorer. Naar man holder fast paa denne Sondring, hvormed kom- mer i Forbindelse, hvad der ogsaa er ganske rigtigt, og i hvis historiske Udvikling jeg ogsaa giver den ærede Minister endel Ret, at mange Udgifter i den aarlige Anviisningslov, Finants- loven, gaae ud paa at regulere varige Forplig- telser, regulere Rønninger — naar man holder fast paa denne Adskillelse, siger jeg, saa følger det af sig selv, hvad den ærede Minister ogsaa fuldstændig anerkjendte, at der er ikke Noget- somhelst til Hinder for, at enhver Lov, hvorved der paadrages Staten Udgifter eller Forplig- telser til Udgifter, i Fremtiden ligesaavel kan forelægges først i dette Thing som i det andet, og det maa Landstinget i højeste Grad holde paa; fordi det ellers vil tabe en overordentlig væsentlig Deel af Indflydelsen paa Statens Anliggender. Men der følger deraf tillige, at naar der her er vedtaget f. Ex. en Rønningslov, saa savnes der, naar denne Rønningslov først bliver vedtagen og sanctioneret saa tilbids, at Resultatet ikke kan komme ind i Finantsloven, der forhandles for det næste Aar, saaledes for det første Aar en Anviisning til Udbetaling; i det næste Aar vil Rønningslovens Resultat sim- pelthen være at optage i Finantsloven, og den Folkerepresentation, der har været enig i at bevilge Rønningsloven, kan ikke nægte at